

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. veljače 2015. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – Sprengen/Pakweg Douane BV protiv Staatssecretaris van Financiën**

(Predmet C-97/15)

(2015/C 171/19)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sprengen/Pakweg Douane BV

Tuženik: Staatssecretaris van Financiën

Prethodna pitanja

1. Treba li zadnji stavak napomene 5(C) uz Poglavlje 84. KN-a – uzimajući u obzir po potrebi Priloge A i B Sporazumu o informacijskim tehnologijama – tumačiti tako da uređaje poput *screenplays* koji su u ovoj presudi opisani kao „jedinice tvrdih diskova” treba razvrstati pod podbroj 8471 70 50 KN-a iako imaju značajke i obilježja koja im omogućuju da multimedijalne datoteke, koje su spremljene na tvrdim diskovima, nakon njihovog pretvaranja u analogne signale reproduciraju na televizijskom uređaju ili video monitoru?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje: treba li tarifni broj 8521 KN-a tumačiti tako da uređaje poput *screenplays* treba razvrstati pod taj tarifni broj čak i onda kada funkcija reprodukcije video zapisa nije njihova jedina, ali jest njihova glavna funkcija?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. veljače 2015. uputio Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona
(Španjolska) – María Begoña Espadas Recio protiv Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)**

(Predmet C-98/15)

(2015/C 171/20)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: María Begoña Espadas Recio

Tuženik: Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. Okvirnog sporazuma o radu s nepunim vremenom priloženog Direktivi 97/81/EZ ⁽¹⁾ o Okvirnom sporazumu o radu s nepunim radnim vremenom, oslanjajući se na doktrinu ustanovljenu u presudi Suda od 10. lipnja 2010. (Bruno-Pettini, C-395/08), tumačiti tako da se primjenjuje na doprinosnu naknadnu za nezaposlenost kakva je ustanovljena u članku 210. španjolskog Općeg zakona o socijalnoj sigurnosti (Ley General de Seguridad Social), koja se financira doprinosima koje uplaćuju radnik i poslodavci koji ga zapošljavaju ovisno o stažu osiguranja tijekom šest godina koje su prethodile nastanku pravne situacije nezaposlenosti?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje, treba li članak 4. Okvirnog sporazuma o radu s nepunim radnim vremenom priloženog Direktivi 97/81/EZ o Okvirnom sporazumu o radu s nepunim radnim vremenom, na podlozi doktrine uspostavljene u presudi Suda od 10. lipnja 2010. (Bruno-Pettini), tumačiti tako da mu se protivi nacionalno pravno pravilo poput članka 3. stavka 4. Kraljevskog dekreta (Real Decreto) 625/85 od 2. travnja 1985. (Uredba o naknadama za nezaposlenost (Reglamento de prestaciones por desempleo)), na koje upućuje četvrto pravilo u stavku 1. sedme dodatne odredbe Općeg zakona o socijalnoj sigurnosti, koje u slučajevima „vertikalnog” rada s nepunim radnim vremenom (rad tijekom samo tri dana u tjednu) isključuje iz izračuna trajanja naknade za nezaposlenost dane kada se nije radilo, iako su za njih uplaćeni doprinosi, što za posljedicu ima kraće trajanje priznatog prava na naknadu?
3. Treba li zabranu izravne ili neizravne diskriminacije na temelju spola koja je utvrđena u članku 4. Direktive 79/7⁽²⁾ tumačiti tako da zabranjuje ili da joj se protivi nacionalno pravno pravilo poput članka 3. stavka 3. Kraljevskog dekreta (Real Decreto) 625/85 od 2. travnja 1985. (Uredba o naknadama za nezaposlenost (Reglamento de prestaciones por desempleo)) koje u slučajevima „vertikalnog” rada s nepunim radnim vremenom (rad tijekom samo tri dana u tjednu) iz izračuna dana za koje su uplaćeni doprinosi isključuje dane u kojima se nije radilo, uz posljedično kraće trajanje prava na naknadu za nezaposlenost?

⁽¹⁾ (SL L 14, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 131.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti (SL L6, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 7.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. veljače 2015. uputio Tribunal Supremo (Sala de lo Civil) (Španjolska) – Christian Liffers protiv Producciones Mandarinina, S.L. i Gestevisión Telecinco, S.A.

(Predmet C-99/15)

(2015/C 171/21)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo (Sala de lo Civil)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Christian Liffers

Druge stranke u postupku: Producciones Mandarinina, S.L. i Gestevisión Telecinco, S.A.

Prethodno pitanje

Može li se članak 13. stavak 1. Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva tumačiti tako da osoba oštećena povredom intelektualnog vlasništva koja zahtijeva naknadu imovinske štete izračunate na osnovi iznosa tantijema ili naknada koje bi joj počinitelj povrede platio da je zatražio odobrenje za korištenje predmetnog prava intelektualnog vlasništva ne može povrh toga zahtijevati i naknadu nanesene neimovinske štete?

⁽¹⁾ (SL L 157, str. 45.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 74.)